

тири пъти на ден – закуска рано сутрин, обяд, закуска на „икиндия“, вечеря. След като приключеше „хармана“ стопанинът колеше овца, изкарваше три-четири бакъра червено вино и го щаваше всички за добре свършената работа” (м., р. 1935 г., хорохая).

И за хубаво, и за лошо в делника, в развлеченията, в празника са заедно.

„В „Столипиново“, в „циганската държава“, както я наричаха шегобийците.... Най-известната личност бе старият Асан, по занятие врач и магьосник... Какви ли не жени ходеха при него да им прави магия. Млади, стари, дрипави, издокарани гражданки, по-бедничко облечени. Всеки си казваше дерта, разтваряше сърце... Асан слушаше внимателно, не я прекъсваше. Като свършеше да разправя и млъкнеше, той ставаше бавно от миндера и кажеше: „Стори си сабур (търпение), чоджум (галено обръщение), ще я оправим” – и почваше тайнствата около магията” (Алваджиев 2000: 106-107).

В минералните бани на с. Ягода, Старозагорско е описано посещение на местните лингурки: “В Чанакчийските бани е заведен ред, щото до 11 ч. се къпят мъжете, а после това време резервоара се отстъпва на жените. Вече от къпането на мъжете водата до такава степен се омърсява, щото е гнус човек да погледне в нея, а камо ли да се къпе. Но жените с голяма охота се хвърлят във водата и сега вече настъпва върхът на безобразието. Нали сега владее пустата равноправност, за това с първо излизане на мъжете най-напред се впускат във водата околните циганки, които всеки ден се перат на един от горещите извори и така със сукманите си, с мръсотиите си, захващат да се мият, да се чешат, а паразитните им животни, их жет не числа, захващат да плуват над водата. Напразно някои госпожи викат, че ако нямат пешимали, по-добре съвсем голи да се къпят, от колкото със сукманите си и мръсотиите си, обаче няма кой да ги слуша...” (Иванов 1923: 218).

„В нашето село Коларци (общ. Тервел), имахме един турски циганин с две жени. Когато тръгваше из село за „юст`е”^{*} и двете вървяха подире му, по-дъртата – отпред. Осман се казваше. Колибата му беше на поляната, под баира дето вземахме пръст да мажем къщите. Беше една стая с комин. Прозорецът - една дупка, нямаше черчеве^{**}, а стъклото беше замазано с пръст към стената.

^{*} да размениш нещо - от турски

^{**} черчеве - дървена рамка за прозорец